

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2014/2015

Wydział Fizyki, Matematyki i Informatyki

Kierunek studiów: Informatyka

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: I

Stopień studiów: I

Specjalności: Brak specjalności

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Języki i paradygmaty programowania 2
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	Programming Languages and Paradigms
KOD PRZEDMIOTU	WFMiI I oIS C4 14/15
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	6.00
SEMESTRY	3

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	SEMINARIUM	PROJEKT
3	30	0	30	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Osiągnięcia umiejętności w ocenie przydatności paradygmatów i związanych z nimi środowisk programistycznych do rozwiązywania różnego typu problemów; projektowania, implementacji, testowania i debugowania prostych programów obiektowych.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

- 1 Język C, podstawowa wiedza z analizy matematycznej, algebry liniowej
- 2 Podstawy C++ (semestr I)

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Ma wiedzę ogólną w zakresie języków i paradygmatów programowania, programowania obiektowego i funkcyjnego

EK2 Wiedza Ma szczegółową wiedzę nt. algorytmiki, projektowania i programowania obiektowego.

EK3 Umiejętności Umie stworzyć model obiektowy prostych programów w języku C++ przy użyciu klas, dziedziczenia, wielodziedziczenia, przeciążenia funkcji i operatorów, szablonów funkcji i klas, identyfikacji typów, wyjątków.

EK4 Umiejętności Ma umiejętność formułowania algorytmów i ich programowania. Potrafi tworzyć, jak i debugować programy

6 TREŚCI PROGRAMOWE

LABORATORIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
L1	Wprowadzenie w C++. Pierwsze programy.	2
L2	Inkapsulacja. Pojęcia klasy. Dane i metody klasy	2
L3	Konstrukcja i dekonstrukcja obiektów - konstruktor i destruktor klasy	2
L5	Funkcje zaprzyjaźnione do klasy	2
L6	Dynamiczna alokacja - Operatory new, delete.	2
L7	Przekazywanie obiektów do funkcji (przez wartość, przez wskaźnik, przez referencje). Konstruktory kopii.	2
L8	Przeciążenie operatorów.	2
L9	Wprowadzenie w dziedziczenie. Wielodziedziczenie, konwersje.	2
L10	Polimorfizm. Funkcje wirtualne, abstrakcyjne. Klasy abstrakcyjne.	4
L11	Szablony funkcji i klas Klasa-szablon my_vect. Tworzenie projektu z wieloma plikami. Klasy obsługi komunikatów i interfejsu. Klasy danych.	4
L12	Wprowadzenie w programowanie funkcyjne - Haskell. Typy i wyrażenia, funkcje, rekurencja, listy, zakresy i kompozycje	2
L13	funkcje wyższego rzędu. Leniwe wartościowanie	2
L14	Klasy, polimorfizm. Monady	2

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Oprogramowanie obiektowe: inkapsulacja, polimorfizm i dziedziczenie. 2. Zasięg deklaracji i czas trwania obiektów. Przestrzeń nazw.	2
W2	Przeładowania operatorów, przeładowanie operatorów [],(),->, new, delete, >.	4
W3	Wprowadzenie w dziedziczenie. Wielodziedziczenie. Specyfikatory private, protected, public. Funkcje inline. Przypisanie obiektów. Przekazywanie obiektów do funkcji.	2
W4	Dziedziczenie - konwersje.	2
W5	Polimorfizm. Funkcje wirtualne, abstrakcyjne. Klasy abstrakcyjne.	2
W6	Obsługa sytuacji wyjątkowych.	2
W7	Szablony funkcji i klas	4
W8	Klasy pojemnikowe	2
W9	Wprowadzenie w programowanie funkcyjne (Haskell)	2
W10	Wyrażenia, typy, wartości logiczne, listy, funkcje rekurencyjne, zakresy i kompozycje.	2
W11	Funkcje wyższego rzędu. Leniwe wartościowanie.	2
W12	Klasy i typy. Funkcje i polimorfizm. Typy rekurencyjne.	2
W13	Monady	2

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Ćwiczenia laboratoryjne

N3 Konsultacje

N4 Prezentacje multimedialne

N5 Inne

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	60
Konsultacje przedmiotowe	10
Egzaminy i zaliczenia w sesji	10
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	30
Opracowanie wyników	15
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	55
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	180
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	6.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Kolokwium

F2 Zadanie tablicowe

F3 Projekt indywidualny

F4 Test

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Egzamin

OCENA AKTYWNOŚCI BEZ UDZIAŁU NAUCZYCIELA

B1 Projekt indywidualny

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna podstawowych pojęć z zakresu albo inkapsulacji, albo dziedziczenia albo polimorfizmu albo paradygmatów programowania

NA OCENĘ 3.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu inkapsulacji, dziedziczenia i polimorfizmu, podstawowe paradygmaty programowania, podstawowe pojęcia programowania funkcyjnego.
NA OCENĘ 3.5	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu inkapsulacji, dziedziczenia i polimorfizmu, podstawowe paradygmaty programowania, podstawowe pojęcia programowania funkcyjnego, wykazuje znajomość tworzenia prostych klas C++ oraz przeciążenia funkcji i operatorów, prostych programów funkcyjnych.
NA OCENĘ 4.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu inkapsulacji, dziedziczenia i polimorfizmu, podstawowe paradygmaty programowania, wykazuje znajomość tworzenia klasy C++, zawierającej wskaźniki do obiektów prostych typów, przeciążenia funkcji i operatorów, tworzenia klas pochodnych na podstawie wielodziedziczenia, prostych programów funkcyjnych i wykorzystywania w nich klas.
NA OCENĘ 4.5	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu inkapsulacji, dziedziczenia i polimorfizmu, podstawowe paradygmaty programowania, wykazuje znajomość tworzenia klasy C++, zawierającej wskaźniki do obiektów prostych typów, przeciążenia funkcji i operatory, tworzenia klas pochodnych na podstawie wielodziedziczenia, funkcji wirtualnych oraz klas abstrakcyjnych, prostych programów funkcyjnych i wykorzystywania w nich klas i monad.
NA OCENĘ 5.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu inkapsulacji, dziedziczenia i polimorfizmu, paradygmatów programowania, wykazuje znajomość tworzenia klasy C++, zawierającej wskaźniki do obiektów prostych typów oraz typów innych klas i obiektów STL, przeciążenia funkcji i operatory, tworzenia klas pochodnych na podstawie wielodziedziczenia, funkcji wirtualnych oraz klas abstrakcyjnych, prostych programów funkcyjnych i wykorzystywania w nich klas i monad, potrafi przekonująco wytłumaczyć, dla czego w podanym przypadku trzeba postępować tak, a nie inaczej, różnice pomiędzy poznanymi językami
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna albo podstawowych pojęć z zakresu szablonów funkcji i klas, albo formatowanego We/Wy.
NA OCENĘ 3.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu szablonów funkcji i klas i formatowanego We/Wy.
NA OCENĘ 3.5	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu szablonów funkcji i klas, formatowanego We/Wy, wykazuje podstawowe znajomości z klasami-kontenerami STL oraz z algorytmami STL.
NA OCENĘ 4.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu szablonów funkcji i klas, zidentyfikowania typów w czasie wykonania programu, formatowanego oraz nieformatowanego We/Wy, wykazuje podstawowe znajomości z klasami-kontenerami STL oraz z algorytmami STL.
NA OCENĘ 4.5	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu szablonów funkcji i klas, zidentyfikowania typów w czasie wykonania programu, formatowanego oraz nieformatowanego We/Wy, wykazuje podstawowe znajomości z klasami-kontenerami STL oraz z algorytmami STL, wyjątkami.

NA OCENĘ 5.0	Student doskonale zna podstawowe pojęcia z zakresu szablonów funkcji i klas, zidentyfikowania typów w czasie wykonania programu, formatowanego oraz nieformatowanego We/Wy, wykazuje podstawowe znajomości z klasami-kontenerami np. STL oraz z algorytmami STL, wyjątkami, potrafi przekonująco wytłumaczyć, dla czego w podanym przypadku trzeba postępować tak, a nie inaczej.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student nie umie tworzyć prostych programów przy użyciu klas, prostego dziedziczenia, przeciążenia funkcji i operatorów.
NA OCENĘ 3.0	Student umie tworzyć proste programy przy użyciu klas, prostego dziedziczenia, przeciążenia funkcji.
NA OCENĘ 3.5	Student umie tworzyć proste programy przy użyciu klas, prostego dziedziczenia, przeciążenia funkcji i operatorów, przekazywać obiekty do funkcji przez wartość, przez wskaźnik i przez referencje.
NA OCENĘ 4.0	Student umie tworzyć proste programy przy użyciu klas oraz klas, zawierających wskaźniki do obiektów prostych typów, używać wielodziedziczenie, przeciążenie funkcji i operatorów, tworzyć konstruktory kopiujące, przekazywać obiekty do funkcji przez wartość, przez wskaźnik i przez referencje.
NA OCENĘ 4.5	Student umie tworzyć proste programy, składające się z kilku plików, przy użyciu klas prostych oraz klas, zawierających wskaźniki do obiektów prostych typów, używać wielodziedziczenie, przeciążenie funkcji i operatorów, tworzyć konstruktory kopiujące, przekazywać obiekty do funkcji przez wartość, przez wskaźnik i przez referencje, tworzyć funkcje wirtualne, destruktory wirtualne, klasy abstrakcyjne, stosować polimorfizm dynamiczny.
NA OCENĘ 5.0	Student umie tworzyć proste programy, składające się z kilku plików, przy użyciu klas prostych oraz klas, zawierających wskaźniki do obiektów prostych typów oraz typów innych klas i obiektów STL, używać wielodziedziczenie, przeciążenie funkcji i operatorów, tworzyć konstruktory kopiujące, przekazywać obiekty do funkcji przez wartość, przez wskaźnik i przez referencje, tworzyć funkcje wirtualne, destruktory wirtualne, klasy abstrakcyjne, stosować polimorfizm dynamiczny, potrafi przekonująco wytłumaczyć, dla czego w podanym przypadku trzeba postępować tak, a nie inaczej.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 2.0	Student nie umie tworzyć szablonów funkcji i klas albo nie umie stosować formatowane We/Wy.
NA OCENĘ 3.0	Student umie tworzyć szablony funkcji i klas, stosować formatowane We/Wy.
NA OCENĘ 3.5	Student umie tworzyć szablony funkcji i klas, stosować formatowane oraz nieformatowane We/Wy, używać klasy-kontenery oraz algorytmy STL do obiektów prostych typów.
NA OCENĘ 4.0	Student umie tworzyć szablony funkcji i klas, stosować formatowane We/Wy, używać klasy-kontenery oraz algorytmy STL do obiektów prostych typów, umie używać operatory zidentyfikowania typów RTTI, stosować obiekty klas polimorficznych.

NA OCENĘ 4.5	Student umie tworzyć szablony funkcji i klas, stosować formatowane We/Wy, używać klasy-kontenery oraz algorytmy STL do obiektów klas, umie używać operatory zidentyfikowania typów RTTI, stosować obiekty klas polimorficznych, stosować wyjątki.
NA OCENĘ 5.0	Student umie tworzyć szablony funkcji i klas, stosować formatowane We/Wy, używać klasy-kontenery oraz algorytmy STL do obiektów klas, umie używać operatory zidentyfikowania typów RTTI, stosować obiekty klas polimorficznych, stosować wyjątki, potrafi przekonująco wytłumaczyć, dla czego w podanym przypadku trzeba postępować tak, a nie inaczej.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓLOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	I1_W04 I1_W06 I1_W07 I1_W08 I1_W09 I1_W10 I1_W12 I1_W13 I1_U01 I1_U02 I1_U03 I1_U04 I1_U05 I1_U06 I1_U07 I1_U08 I1_U09 I1_U10 I1_U12 I1_U13 I1_U14 I1_U15 I1_U16 I1_U20	Cel 1	W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7	N1 N2 N3 N4	F1 F2 F4 P1
EK2	I1_W06 I1_W08 I1_W10 I1_W13 I1_U07 I1_U12 I1_U16 I1_U21 I1_U23 I1_K02	Cel 1	W7 W8 W9 W10 W11 W12 W13	N1 N2 N3 N4 N5	F1 F2 F3 F4 P1
EK3	I1_W06 I1_W10 I1_W12 I1_U16 I1_U23	Cel 1	L1 L2 L3 L5 L6 L7 L8	N1 N2 N3 N5	F1 F2 F4 P1

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK4	I1_W06 I1_W10 I1_U06 I1_U08 I1_U12	Cel 1	L9 L10 L11 L12 L13 L14	N1 N2 N3 N5	F1 F2 F3 F4 P1

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] **B. Stroustrup** — *Język C++*, Warszawa, 2000, WNT
- [2] **B. Eckel** — *Thinking in C++*, Gliwice, 2014, Helion
- [3] **H. Schildt** — *Programowanie C++*, Warszawa, 2014, WNT
- [4] **B. Kernighan, D. Ritchie** — *Język ANSI C*, Warszawa, 2002, WNT

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] **J. Grębosz** — *Symfonia C++*, Kraków, 2006, Standard
- [2] **S. Prata** — *Język C. Szkoła programowania*, Gliwice, 2006, Helion
- [3] **S. B. Lippman, J. Lajoie** — *Podstawy języka C++*, Warszawa, 2003, WNT

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

prof. dr hab. Janusz Chwastowski (kontakt: jchwastowski@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

- 1 prof. dr hab. Janusz Chwastowski (kontakt: jchwastowski@pk.edu.pl)
- 2 mgr inż. Marek Kosiorowski (kontakt: mkosiorowski@pk.edu.pl)
- 3 mgr inż. Dawid Barnaś (kontakt: dbarnas@pk.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejsowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....

.....

.....